

4 **EMPRESA**

Discurs del president de la CEOE, Juan Rosell.
Assamblea General de CEOE 2013.

7 **RECULL DE PREMSA**

"Propietarios desde hace más de mil años"
El Periódico.

8 **PAC**

Reforma de la PAC.

12 **SEGARRA-GARRIGUES**

Què cal saber del Canal Segarra-Garrigues.
Estat de la Qüestió.

14 **ECONOMIA**

El mercat dels cereals i d'altres productes
agroalimentaris; el seu comerç i la influència
en la seva disponibilitat d'aliments. (III)

20 **LEGISLACIÓ**

Aprovació de la Llei de la Cadena Alimentària
i l'especial incidència en el sector del Vi.

22 **LLIBRES**

"Las reformas necesarias para salir de la crisis"
CEOE

26 **INFORMACIÓ**

Notícies breus de l'INSTITUT AGRÍCOLA

La qüestió alimentària i la memòria històrica

En cap altre moment de la història han exercit tant control persones que no es juguen res. El perfil més sorprenent de la classe política és la conformitat i veure com les identitats que semblaven sòlides es tornen fluides, produint-se canvis substancials en la moral pública i privada. En lloc de modernitzar l'economia i la justícia es modernitzen les aparences.

És inajornable sortir d'aquesta societat líquida on l'important és la commemoració i no el present; l'aparença i no la substància; l'esdeveniment espectacular d'uns dies i no el compromís durable de millorar el quotidià; la festa com identitat i no la seqüència dels dies laborables del temps en què el treball es compensa amb l'oci privat. És el moment de recuperar la societat sòlida en la que els mèrits estan molt repartits, eliminant el providencialisme populista. Hem de deixar de viure en la distòpia, és a dir, en una societat fictícia no desitjable.

A ningú se li escapa que la qüestió alimentària és la preocupació, ja que l'increment de la població és molt superior a la producció, tenint en compte que la superfície global de la terra és de 50.000 milions d'hectàrees, mentre que la superfície agrària útil és del 3%, 1.500 milions d'hectàrees. Queda clar que la superfície capaç de produir és limitada, la població va augmentant, per tant la forma d'incrementar la capacitat productiva només s'aconsegueix aprofitant els avenços tecnològics i regadius moderns i eficaços, alhora de no menysprear ni una sola de les hectàrees disponibles i a ser possible recuperar-ne de noves.

És prou evident que els actuals plantejaments ecologistes i mediambientals del primer món són contradictoris amb la solució de la crisi alimentària.

Al llarg dels darrers anys les limitacions irresponsables a la producció agrària han frenat el creixement econòmic i han afavorit el despoblament rural. Aquells que la seva preocupació principal no és la de garantir l'alimentació promouen models de producció propis de segles passats on la disponibilitat d'aliments era la principal preocupació de les persones ja que no hi havia garanties de disposar-ne.

On fa falta comprensió de les complexitats del nostre temps apareixen nous aprenents de bruixot. La hipocresia d'aquesta societat distòpica es posa de manifest en el moment que uns científics europeus obtenen carn a partir de cèl·lules mare de la vaca. A partir de la notícia s'activen els mecanismes retrògrades de retorn a l'agricultura folklòrica a partir d'una ideologia museística i reclamen una "repoblació del món rural" a l'estil dels "jardiniers del regne" de la Gran Bretanya. Curiosament, però, aquesta repoblació la volen per tenir cura de la biodiversitat, el medi ambient i els espais naturals. Per aquesta gent la producció d'aliments no és important.

Quan a Europa s'inicia el debat en referència a aquest nou sistema industrial de produir carn, als Estats Units ja fa més de deu anys que es comercialitza. Quan a Europa encara es discuteix la legitimitat de la política agrària comunitària a altres indrets del món tenen molt clar que el prioritari és produir aliments.

És temps de fer el què cal fer, recuperar el debat de que la prioritat és produir, per la qual cosa s'ha de valorar la transcendència d'una agricultura sòlida i sustentable i d'una societat rural viva i esperançada, no tant pel pressupost públic, sinó per la capacitat intel·lectual de fer el què cal fer.

La PAC actual no garanteix la pervivència de l'agricultura. És doncs indefugible, un canvi substancial del model de la PAC, model que garanteixi projectes empresarials agraris.

La desmemòria històrica dels aprenents de bruixot fa que reclamin models de producció caducats, models que no garantien l'accés d'aliments a la gran majoria de ciutadans, al mateix temps que exigeixen proteccions i limitacions. Tot aquest plantejament és absolutament contradictori amb la resolució de la crisi alimentària.

Els europeus som aquells viatgers que només despertem després de la col·lisió. És, doncs, necessari que despertem d'aquesta llarga migdiada i fer el què cal fer i el primer és col·locar el sector agrari i agroalimentari al lloc que els correspon doncs són els que poden garantir la disponibilitat suficient d'aliments a preus raonables que, per cert, és el que pretenia i hauria de continuar pretenent el Tractat de Roma.

Despertem i fem el què cal fer!

la **Drecera**

Director:

Carlos Solé

Redacció, Administració i Publicitat:

Plaça Sant Josep Oriol, 4 - Barcelona 08002

Tel. 93 301 16 36

Fax. 93 317 30 05

E-mail: info@institutagricola.org

www.ladrecera.com

Impressió:

OFFSET INFANTA

Suscripció anual:

30 euros

Dipòsit Legal:

B - 23.784 - 1993

Associada a l':

LA DRECERA expressa la seva opinió mitjançant l'Editorial. Les informacions i opinions expressades en els articles signats són d'exclusiva responsabilitat dels seus autors.

A.P.P.E.C
ASSOCIACIÓ
DE PUBLICACIONS
PERIÒDIQUES
EN CATALÀ

SUP. GLOBAL TERRA
50.000 Mha.

SUP. ÚTIL AGRÀRIA
1.500 Mha.

la qüestió alimentària